

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **DT Logistic CZ, s. r. o.**, Malá strana 194, Zbyslavice, zastoupené advokátem Mgr. Jakubem Novákem, Zahradní 636, Studénka, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí ze dne 1. 12. 2020, čj. MSK 135916/2020, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2021, čj. 19 A 2/2021-81,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2021, čj. 19 A 2/2021-81, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Společnost DT Logistic CZ byla provozovatelkou jízdní soupravy, jež při kontrolním vážení dne 29. 8. 2019 překročila nejvyšší povolenou hmotnost. Tím se dopustila přestupku. Magistrát města Havířov jí proto uložil pokutu ve výši 18 000 Kč. Společnost se odvolala, avšak Krajský úřad Moravskoslezského kraje její odvolání zamítl. Společnost byla úspěšná až u Krajského soudu v Ostravě, který rozhodnutí krajského úřadu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský úřad totiž nedostatečně zjistil skutkový stav.

[2] Krajský úřad podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost. Podle něj o žalobě rozhodla specializovaná samosoudkyně, byť pro to nebyly dány zákonné podmínky – šlo totiž o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty s horní hranicí 500 000 Kč. Krajský úřad se dále domnívá, že skutkový stav zjistil dostatečně.

[3] Kasační stížnost je důvodná, protože krajský soud byl nesprávně obsazen.

[4] Předmětem sporu je otázka, zda byl k rozhodnutí příslušný specializovaný samosoudce, nebo senát. NSS se proto zabýval touto otázkou věcně, aniž hodnotil přijatelnost kasační stížnosti. Do režimu posuzování přijatelnosti totiž nespádají situace, kdy krajský soud nesprávně posoudí rozsah věcí, ve kterých je k rozhodnutí příslušný

samosoudce, a namísto příslušného senátu tedy rozhodne samosoudce (rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2021, čj. 10 As 360/2021-59, č. 4289/2022 Sb. NSS, body 6 až 9).

[5] Krajský soud rozhoduje ve věcech správního soudnictví v senátech složených z předsedy a dvou soudců, nestanoví-li zákon jinak. Samosoudce rozhoduje mj. ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty s horní hranicí do 100 000 Kč (§ 31 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

[6] Přestupku se dopustí ten, kdo provozuje jako provozovatel jízdní soupravu, u níž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení zákonných hodnot. Za tento přestupek lze uložit pokutu do výše 500 000 Kč [§ 42b odst. 1 písm. s) a odst. 6 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 29. 4. 2020].

[7] Společnost se – podle správních orgánů – dopustila přestupku, protože provozovala jízdní soupravu, jejíž hmotnost přesáhla povolené hodnoty. Správní orgány jí proto mohly uložit *pokutu až do výše 500 000 Kč*. Horní hranice pokuty tedy přesáhla částku 100 000 Kč, a proto měl o přestupku rozhodovat senát, nikoliv samosoudce. Tak tomu ale nebylo – o přestupku rozhodla samosoudkyně.

[8] Na tom, že horní hranicí pokuty je u tohoto typu přestupku právě částka 500 000 Kč, nic nemění ani pravidlo obsažené v § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle něž činí *výměra pokuty 9 000 Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy stanovenou zákonem o silničním provozu* (společnost byla v tomto konkrétním případě potrestána pokutou ve výši 18 000 Kč). Není totiž podstatné, jaká pokuta hrozí přestupci *v konkrétním případě*, v závislosti na skutkových okolnostech věci (rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2021, čj. 1 As 100/2021-29, body 25 a 26, zde k otázce běhu lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek), ale to, jakou horní hranici pokuty stanoví zákon pro daný *druh* přestupku, bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti (které ostatně mohou být i předmětem žalobních námitek). To NSS zopakoval i v rozsudku ze dne 24. 6. 2021, čj. 1 As 138/2021-43. I tento rozsudek se týkal především běhu lhůty pro zánik odpovědnosti, ale vyjádřil se i k otázce obsazení soudu, na niž je třeba uplatňovat stejná kritéria (bod 27).

[9] Je pochopitelné, že krajský soud nemohl při svém rozhodování znát rozsudek NSS, který byl vydán jen o pár dní dříve. Bez ohledu na to nebyl krajský soud správně obsazen, a NSS proto musí jeho rozsudek zrušit [je naplněn důvod pro podání kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.; rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 7. 2016, čj. 6 As 165/2015-38, č. 3450/2016 Sb. NSS, bod 41].

[10] V dalším řízení rozhodne krajský soud o žalobě v senátu. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne též krajský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2023

pokračování

10 As 381/2021 - 34

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu